

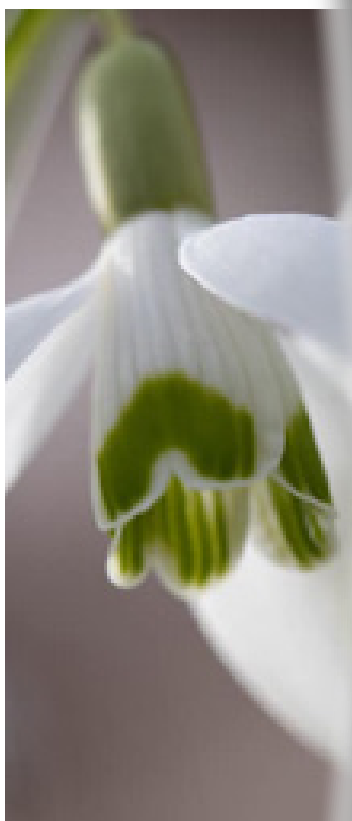
Rouwenhorst Uitvaartverzorging

herdenkingsboekjes, maandelijkse blogs, websiteteksten

Rouwenhorst Uitvaartverzorging

herdenkingsboekjes, maandelijkse blogs, websiteteksten

Koestering

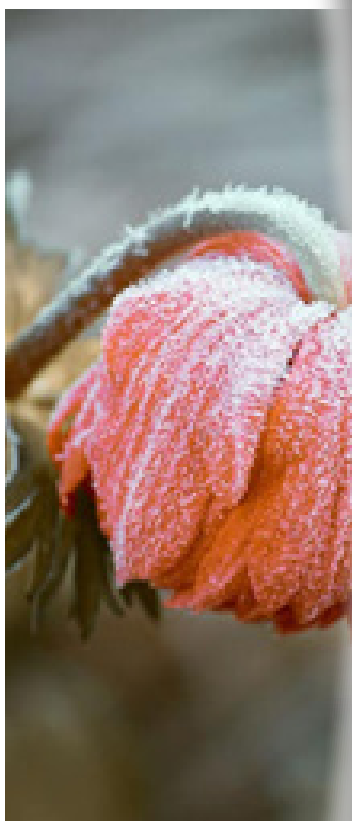
Wat een rijkdom, onze momenten samen. Ons leven samen en alle ervaringen en herinneringen die daarbij horen. Alle avonturen die we samen hebben mogen beleven. Ik koester die momenten. Samen op weg naar de camping in Spanje. Jong en onbezonnen. We gingen samen op reis, op de bonnefooi en maar kijken waar we uitkomen. Samen de gok wagen en ons eerste huis kopen. We hadden allebei net een baantje, maar we konden het huis toch echt niet aan ons voorbij laten gaan. We hadden het gevoel dat de wereld aan onze voeten lag en samen met jou durfde ik alles aan. Jij was mijn rots in de branding. Jij was mijn wereld. We deden alles samen, niets was je te gek.

We genoten van onze vrije weekenden en vakanties. Eropuit in binnen- en buitenland. Heerlijke avonden met vrienden en familie. Het was een zoete inval en iedereen was altijd welkom, tot in de kleine uurtjes. Alles mocht en kon.

Zoveel momenten die toen zo vanzelfsprekend leken, maar het zijn juist die momenten die mij nu zo dierbaar zijn. Het zijn toch weer de kleine dingen die het hem doen. Je vastberadenheid, je optimisme en je gulle lach. Ik koester ieder moment, iedere herinnering, ieder uur dat ik aan jouw zijde mocht staan. Ik koester de glimlach die je mij elke keer weer gaf wanneer ik je riep of iets wilde vragen. Ik koester de herinneringen aan ons. Aan je hand op mijn arm, je kus op mijn wang. Omdat jij jij was en mij mij liet zijn. Ik heb je voor altijd bij me. Voor altijd ons.

Rouwenhorst Uitvaartverzorging

herdenkingsboekjes, maandelijks blogs, websiteteksten

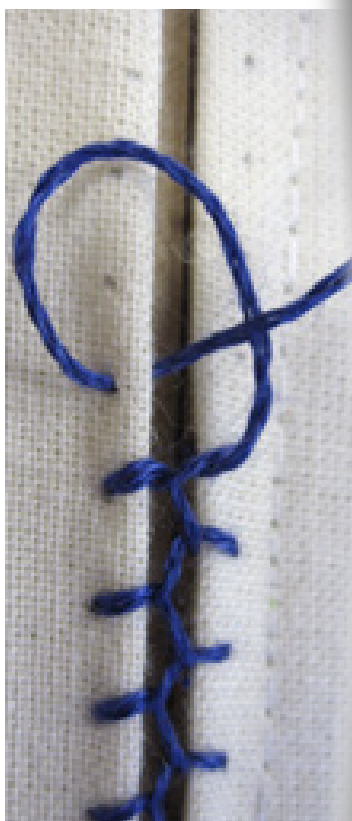
Bevroren

Een uitgestrekt winters landschap in de stille wintermaanden. Grijs, grijs, nat en soms zelfs troosteloos. Een beetje kou met sneeuw en vorst geven die wintermaanden dan juist weer iets extra's. Een goede winterse dag waarbij de rijp op de planten staat en een bevroren ijslaagje de wereld een beetje magisch maakt. Bevroren en koud. Soms lijkt het alsof ik van binnen ook een beetje bevroren ben. Alsof ik even niets meer voel. Koud en vlak alsof ik niet meer blij mag of kan zijn. Het leven is anders zonder jou. Koud en kil, jouw warmte vulde de ruimte. Je gaf de dag kleur. Je gaf mijn dagen kleur. Bevroren in het moment koester ik de herinneringen. Als ik stil sta lijkt de wereld niet verder te gaan en hoef ik niet te voelen. Alsof een dun laagje ijs mij beschermt tegen de emotie, tegen het gemis.

De dagen worden heel langzaam weer langer en lichter. De dagen zullen steeds wat warmer worden en ook ik zal mijn ijslaagje moeten laten smelten. Het winterse zonnetje zal hierbij helpen. Voorzichtig en behoedzaam weer een beetje durven voelen. Een glimlach die ik weer zal laten groeien en waarmee ik weer een beetje warmte toelaat. Warmte en liefde waardoor de dagen weer kleur krijgen. Het voorjaar dat zich straks weer zal laten zien en letterlijk de wereld weer kleur zal geven. De herinneringen zullen altijd blijven. Mijn ijslaagje zal langzaam ontdooien en onze momenten samen zal ik voor altijd blijven koesteren.

Nieuwsblad Stedendriehoek

twee wekelijks blog (2015-2017)

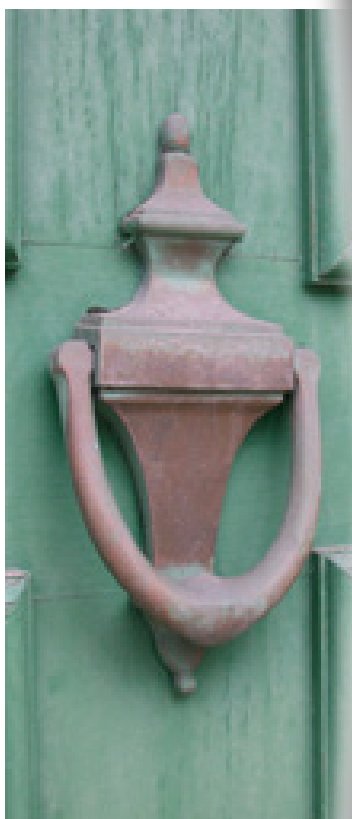

Hechting

De pleister op mijn wond. Soms zijn er wonden die erg oud zijn. Wonden waarbij een litteken niet altijd zichtbaar is. Het is bedolven onder nieuwe herinneringen waardoor soms ikzelf even vergeet dat het er zit. Het is een wond die ik weg wil stoppen, die te veel pijn gedaan heeft. Weggestopt, niet meer aan denken. En toch, eens in de zoveel tijd, begint die pleister te irriteren. Een pleister die zogenaamd alle wonden probeert te helen. Een pleister die de boel bij elkaar probeert te houden, hechtingen om het gat te dichten. Toch gebeurt het dat soms, bij het uiteinde, de pleister los begint te raken. Het wordt weer even zichtbaar. Het probeert zich los te maken van mijn huid. De eerste tekenen zijn daar, de irritatie, de rusteloosheid en plotsklaps, door een verhaal, een gebeurtenis, wordt de wond opengehaald. Het littekenweefsel van twintig jaar oud maakt zich los van zijn vaste hechtingen. Een oerpijn schiet door mijn hele lichaam heen. Een pijn die niet lijkt te slijten. Een pijn die na al die jaren, ook nu de pleister eraf is, alsnog hard binnenkomt. Een wond die opnieuw opengereten is. Tranen. Een golf van gal, het moet eruit. Verdriet. Intens verdriet. Het zat zover, zo diep en zo veilig opgeborgen. Niemand kon erbij, zelfs ik niet. Naarmate de dag verstrijkt, er gesprekken gevoerd worden, probeert de pleister langzaam weer aanhechting te vinden. Een laagje bescherming tegen die intense pijn. Levens bepalend. Een pleister die weer langzaam moet hechten. Een pleister op mijn wond.

Nieuwsblad Stedendriehoek

twee wekelijks blog (2015-2017)

Aankloppen

Hij klopt. Hij klopt aan. Hard. Nog harder. Alsof hij zich op deze manier wil aankondigen, zich kenbaar wil maken. Hij klopt in een constant ritme. Als ik er goed naar luister lijkt het bijna op het ritme van een hartslag, mijn eigen hartslag. Soms is hij ongeduldig en klopt hij onregelmatig en harder aan, er is dan geen duidelijk patroon te herkennen. Hij doet wat hij zelf wil. Het kloppen gaat soms over in schreeuwen. Oorverdovend schreeuwen. Het lijkt op een woedeaanval, een uitbarsting, het slaat wild om zich heen. Geen plek onbenut latend. Weer ontbreekt het aan een herkenbaar patroon. Hij doet maar wat. Niet nadenkend over de consequenties van zijn gedrag. Hij gaat zijn eigen gang, zonder rekening te houden met mij. Zonder rekening te houden met de situatie, met welke dag het is, het tijdstip of waar ik mij bevind. Hij is soms weg, heel soms. Althans voor even. Hij is soms weg, voornamelijk als het donker is. Maar ook de duisternis biedt geen garantie voor zijn afwezigheid. Bij het minste of geringste klopt hij weer aan. Dan begint alles weer van vooraf aan. Niet wetende wanneer hij weer weggaat, wanneer hij uit zichzelf verdwijnt of wanneer ik hem weer moet drogeren om hem tot kalmte te manen. Te zorgen dat de rust wederkeert en hij stopt met kloppen. Hij komt en hij gaat en hij zal daar ook nooit mee stoppen. Ik hoop dat hij snel weer weggaat. Dag hoofdpijn.

Nieuwsblad Stedendriehoek

twee wekelijks blog (2015-2017)

Najagen

Mijn dromen najagen, durf ik dat eigenlijk nog wel? Dromen worden ideeën en ideeën kunnen uitgroeien tot realistische plannen. Ze ontstaan vaak op de meeste bijzondere momenten, momenten waarop ik eerlijk durf te zijn. Zondagmiddag in de kroeg, glaasje wijn, een goed gesprek. Gekrabbel op de achterkant van een bierviltje en ineens zit het niet alleen meer in mijn hoofd, het staat met balpen geschreven. De blauwe inkt op het papierenvilt.

Van een met pen gekrabbelde idee op een bierviltje tot een goedgekeurd 35 pagina's uitgetypt bedrijfsplan. Een moment van verandering. Niet zonder slag of stoot, want iets nieuws zorgt ook voor onzekerheid. Doe ik hier wel goed aan? Is dit de juiste keuze? Het roept vraagtekens bij me op en het stelt mijn zelfvertrouwen op de proef. Deze verandering verandert niet alleen mijn eigen leven, maar ook dat van mijn gezin en naaste familie. Een stap die ik volledig doordacht heb, alle voor- en nadelen heb ik tegen elkaar afgewogen. Het is een bewuste keuze. Geen impulsieve actie, daar zijn de consequenties te groot voor, de investering te omvangrijk. Ik ga het echt doen. Het vraagt veel van me, ik sta nog een beetje onstabiel in mijn schoenen maar ik ga het roer omgooien. Dit is het juiste moment om mijn dromen na te jagen, als ik het nu niet doe dan komt het er niet meer. De mouwen worden opgestroopt, de eerste stappen worden gezet. Het is niet makkelijk in deze tijd, al krabbelt de economie weer overeind en durven mensen weer geld uit te geven. Vrienden en familie hebben gelukkig het volste vertrouwen. Dit is niet even iets voor de komende weken of maanden, nee dit is life changing, het roer volledig om. Spannend maar wat heb ik er zin in! Durf jij je dromen na te jagen?

Synensis

Persbericht

OVERNAME SYNENSIS DOOR FRANSE UITZENDGROEP

Het Apeldoornse uitzendbureau Synensis is met ingang van vrijdag 19 april jl., overgenomen door de Franse uitzendgroep Triangle Interim. Triangle Interim is van oorsprong een Franse uitzendorganisatie met inmiddels meer dan 100 vestigingen in Frankrijk, België, Luxemburg, Zwitserland en Spanje.

Synensis heeft de ambitie om te blijven groeien, vandaar dat deze overname past in de lijn der verwachtingen. Synensis uitzendbureau is een algemeen uitzendbureau met een sterke focus op de branches Bouw, Infra, Product & Logistiek.

Algemeen directeur en aandeelhouder Jaap de Klerk zal leiding blijven geven aan het huidige management en zal de groeistrategie van Synensis voortzetten en waarborgen.

‘Met de komst van Triangle Interim als grootaandeelhouder en de kennis en kunde die daarmee gepaard gaat kan Synensis stabiel blijven doorgroeien. Onze doelstelling om binnen afzienbare tijd een landelijke dekking met onze vestigingen te realiseren is hiermee gegarandeerd’, aldus Jaap de Klerk.

‘Door de overname kunnen we niet alleen onze MKB-klienten, maar ook onze landelijke en internationale klienten goed blijven bedienen van vakkundig personeel. De gewenste groei laat zich al snel zien door het openen van onze zevende Synensis vestiging op 1 mei aanstaande in Deventer.’

NOOT VOOR DE REDACTIE; NIET VOOR PUBLICATIE

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met Jaap de Klerk, algemeen directeur Synensis. Bereikbaar op 06-55 75 19 37 of mail naar Jaap@synensis.nl.

Bloemenzaak

Verhaal

Het blijft stil aan de andere kant van de lijn. Ik hoor haar ademen. Ze ademt sneller dan normaal. Ze wil niet dat er een einde komt aan onze affaire. Diep van binnen wil ik dit zelf ook niet. Het is fijn met haar, het voelt goed, een intimiteit die ik nog nooit op deze manier ervaren heb. Het is vertrouwd, maar ik kan niet anders. Ik kies voor mijn gezin. Ik moet voor mijn gezin kiezen. Niet voor mezelf, maar voor mijn twee jongens. De situatie is volledig uit de hand gelopen. "Dus, dit was het?" Ze zucht weer. Een zucht die me kippenvet over mijn hele lichaam bezorgt. Ik krijg geen kans om antwoord te geven, ze verbreekt de verbinding. Ik kijk naar mijn scherm, het gesprek is beëindigd. Wat ze niet ziet is dat de tranen over mijn wangen lopen. Ze raakt me. Ik voel elke vezel in mijn lijf en meteen slaat de twijfel toe. Was dit echt de juiste beslissing? De vorige keer dat ik onze relatie beëindigde was ze buitenzinnen. Volledig overstuur. Ik ging haar na een paar dagen al missen en het begon weer van voor af aan. Ik blijf naar het scherm kijken maar het blijft zwart. Duty calls. Ik loop de zaak in en stop mijn telefoon diep weg in mijn spijkerbroek.

Het is druk in de zaak. De bestellingen stromen binnen en de telefoon staat roodgloeiend. Het is de week voor moederdag. Elk jaar weer is het een waar gekkenhuis.

Ik krijg vandaag geen tijd om te lunchen, boeket na boeket en op het laatste moment zelfs nog een paar rouwstukken. Ik leef vandaag op koffie en sigaretjes, iets wat geen uitzondering meer is. Er zijn dagen dat mijn avondeten pas weer het eerste vaste voedsel is op een dag na mijn ontbijt, wat ook al niet veel voorstelt. Ik laat me leven leiden door de waan van de dag, eten komt even op de laatste plaats.

Ik voel mijn telefoon trillen in m'n broekzak. Het geluid heb ik voor de zekerheid maar uitgezet nadat zij de verbinding verbrak. Ik weet inmiddels dat ze daar later spijt van krijgt en dan wanhopig contact probeert te zoeken. Er staan minstens 10 ongelezen berichtjes op mijn telefoon. De verleiding om ze te lezen en uitgebreid te antwoorden is groot. Ik loop naar het koffieapparaat en neem nog maar een kop koffie, mijn zevende al en het is nog niet eens 11.00 uur. Als ik nu overstag ga kom ik niet verder, dan sta ik vanavond weer voor haar deur. Om te praten natuurlijk. Met een glas wijn, waarna ik weer bij haar in bed belandt. Toch is zij anders dan alle vorigen. Het zijn er nogal wat geweest de afgelopen jaren. Niet dat ik er trots op ben, maar er omheen draaien en ontkennen dat ik een probleem heb lukt niet meer. Soms gaat het even goed maar al gauw mis ik die spanning weer, de afleiding, die uitvlucht.

De stress op het werk is hoog. Ik probeer het als afleiding te blijven zien, maar hoelang ga ik het nog volhouden om 90 uur per week te werken? Het is mijn verantwoordelijkheid, het is een familiebedrijf en de druk ligt op mijn schouders. Druk die met de dag zwaarder lijkt te worden, zo zwaar dat ik er bijna onder gebukt ga. Hoe ga ik mezelf uit deze situatie bevrijden? Ga ik voor mezelf kiezen en alle schepen achter me verbranden? Weg bij mijn vrouw en mijn kinderen? De zaak verkopen en het roer omgooien, is dat misschien de oplossing. De hoofdpijn is soms zo extreem dat het lijkt alsof mijn hersenen letterlijk mijn oren uitkomen. Ze kunnen nergens heen en ze blijven maar malen.

Amber

magazine lifestyle & verf - 7 edities

Amber

magazine lifestyle & verf - 7 edities

In de vorige editie heeft het team van Amber al één van haar persoonlijke voorkeuren uit het kleurenpalet van Discover.nl laten zien. Ook deze editie nemen we je graag mee naar one of our all-time favorites, de kleur parelgrijs!

Een subtiele grijs tint, parelgrijs staat bij ons unaniem in onze top 5 Discover-kleuren.

Met de lichte kleur grijs geef je iedere ruimte een subtiele nuance. Zo geeft het je donkere ruimte wat meer licht en geeft het je hele witte ruimte een vriendelijk tintje. Parelgrijs, you rock!

Grijs is inmiddels net zo'n basiskleur als de kleur wit. Een grijze muur geeft rust in een ruimte en bijna alle meubels en accessoires matchen goed bij de kleur grijs. Parelgrijs is een lichte grijs tint, lichte kleuren laten zich over het algemeen nog makkelijker combineren.

Grijs maakt een ruimte vaak eleganter. Voeg een vleugje roze toe, bijvoorbeeld in je slaapkamer, en er ontstaat meteen een romantische dan wel lieve sfeer. Zwart, wit en grijs vormen een geweldige combinatie, maar felle kleuren komen ook waanzinnig uit bij het mooie parelgrijs. Team Amber is verliefd, wat vind jij?

is season,
grijs!

DECO
VERF
NL PARELGRIJS

Koffie?

Of ga je voor een
cappuccino?

Marianne
de Jong

---

marianne@jongewoorden.nl